

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2007/01

istentiszteleti szolgálata Ifjsek adventi és kézművesprogramja

Hittanosok és gyermekórások
karácsonyi műsora

Mindezekről a refnagyerdo.hu-n képeket láthatunk és részletesen is olvashatunk.

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Az Újvilág és régi kérdéseink (4.)

Közösségépítés, kiscsoportok, munkatársak

Egyházközségünk vezető lelkésze az Egyesült Államokban járt, és az ott teológiai ösztöndíjjal tanuló Dániel fia segítségével három hétig tanulmányozta 13 gyülekezet életét, missziós szolgálatát, meglátogatva 10 különböző istentiszteletet, és konzultációt folytatott 11 gyülekezet vezetőivel. Az általános bevezető után, tapasztalatairól 6 témakörben számol be. (Szerk.)

Nem igazán bibliai az a sok helyen még ma is meglévő gyakorlat, hogy szinte mindent egy személy, a lelkész végez. A diktatúra ezt fel is erősítette korlátozó előírásaival, hogy egy ember kordában tartása által az egész gyülekezeti életet fékezhesse. A ma élő nemzedék nagy részének már ilyen gyülekezetképe alakulhatott ki, és sokan abban a tévedésben élnek, hogy ez így jó.

Gyülekezetünkben már 16 éve elkezdtek a bibliai modell meghonosítását:

- a vasárnapi népes istentisztelet mellett fokozatosan kiépíteni a különböző kiscsoportok hálózatát,
 - a csoportok vezetésébe egyre több gyülekezeti tagot is bevonni,
 - és aktivizálni a különböző feladatok végzésébe egyre több gyülekezeti tagot.
- Az amerikai gyülekezetek életét mi már ilyen látással és itthoni gyakorlat tapasztalataival tanulmányoztuk.

Bebizonyosodott, hogy a gyülekezet növekedésének és a lelki elmélyülésnek, valamint a személyes kapcsolatok erősítésének és a személyes számontartásnak ez a járható és ott is gyakorolt módja.

Ők is kialakították a bibliaismeretben,

hitben, szolgálatban különböző szinten lévőknek megfelelő kiscsoportokat, és a különböző élethelyzetben lévőknek és a különböző generációk tagjainak is.

Tisztában vannak ők is azzal, hogy a kiscsoportok léte nagy áldás a gyülekezetben, de a kiscsoportokban fennállhat a veszély, hogy a bibliai tanításról másra csúszhat át a hangsúly.

Nagy súlyt helyeznek az önkéntes munkatársak képzésére és segítésére, és szolgálatuk gyülekezeti megbecsülésére. A kiscsoportok vezetőinek évente tartanak – általában kétszer néhány napos – képzést. Több hozzánk hasonló méretű gyülekezetben a mienkhez képest lényegesen kisebb létszámú a presbitérium, viszont ott kétszer annyi lelkész és 4-5-ször több fizetett alkalmazott dolgozik, mint nálunk.

Fontosnak tartják, hogy a gyülekezet vezetése adjon tovább izgalmas, nagy kihívásokat jelentő és Isten dicsőségét szolgáló látásokat.

Sokféle szolgálati és felelősségi csoport van ott a gyülekezetekben, pl: istentiszteleti fogadócsoporthoz, gyermekmunkások, ifik közötti szolgálat, bibliaiskola, külön-

Gyermekcsoport a Parkview-i gyülekezetben

Az Újvilág és régi kérdéseink (4.)

böző bibliakörök, kommunikációs- és médiabizottság, gyakorlati segítségnyújtás csoportjai, istentisztelethez művészeti csoport, zenei csoport, kórusok, gyülekezetplántálók, lelkipásztori csoport, diakóniai csoport, a gyülekezeti tagokkal kapcsolatot ápoló csoport... stb.

A Parkview-i templom előcsarnoka istentisztelet előtt

A gyülekezet különböző szolgálatait és szolgáló kiscsoportjait időnként beszámolnak a vasárnapi népes gyülekezetnek, és bemutatják szolgálatukat.

Új kiscsoportok szervezéséhez is felhasználják a gyülekezeti honlapjukat.

A közösség legfontosabb értékei, jellemzői: ismerni és számontartva lenni, szeretni és szeretve lenni, szolgálni és szolgálatot elfogadni, ünnepelni és ünnepeltnek lenni. Mert az egyház az, amit csinálsz, és nem az, ami vagy.

A nagy létszámú vasárnapi gyülekezetek tagjai ott is kevésbé ismerhetik egymást, ezért próbálnak más lehetőségeket is szervezni a helyi sajátosságok szerint az ismerkedésre. Sok helyen gyakorolják a vasárnapi istentisztelet után a gyülekezet saját épületében való közös étkezést.

Az új arcok megszólítására és fogadására, lelki megszólítására és a közösségbe való bekapcsolására igen nagy hangsúlyt helyeznek.

Náluk a gyülekezet kulturális változtatása csak 5–7 év alatt látszik meg.

Még a nagy gyülekezetek sem tudnak mindent felvállalni, ezért is fontosnak tartják, hogy mindig vissza kell mennie a gyülekezetnek az alapértékeihez, és ami nem szolgálja azt, azokat el kell hagyni a tagokkal.

Tanulságok:

- A Szentírás tanulmányozása és a gyakorlati gyülekezeti élet a világ különböző tájain hasonló felismerésekre juttathat el bennünket.
 - A keresztyén testvéri szeretetet nem pótolhatja semmi, de a közösség építésének sokféle módszerét érdemes hasznosítani.
 - Akiknek van saját szolgálati területük, azok tartoznak igazán a közösséghez, és azok érzik sajátjuknak a gyülekezetet.
 - A gyülekezetben lehet megélni az egymást gazdagító különbözőségek csodáját a Szentlélek által.
 - Addig gyarapodhat létszámában egy gyülekezet, amíg van benne közösségi élet.
 - Az ilyen közösség misszionáló jellel lesz szétszakadozott világunkban.
 - Az élő, gyarapodó közösség pedig kialakítja magának a megfelelő templom és a sok kisteremből álló épületegyüttesét.
- (folytatjuk!)*

Püski Lajos

Műszaki munkatársak is szükségesek

(Parkview)

Hosszú élettel megelégitve

– Beszélgetés Pásztor Miklósnével –

A 92. éves Ica nénit, gyülekezetünk egyik legidősebb tagját, mint beteglátogatót ismertem meg. Megragadott, hogy bár inkább ő igényelne látogatást, ilyen nagy öröme szolgálni, hogy ő keresheti fel egyik toloszékes, áldott lelkű régi gyülekezeti tagunkat, Monori Sárát. E látogatással kapcsolatosan szólaltatom meg Ica nénit:

– Nagyon boldog vagyok, hogy újra látogathatok, mint az elmúlt évtizedekben oly sokszor. Pedig tetőtől talpig beteg vagyok, súlyos cukorbeteg, annak minden szövődményével. Persze, nem önállóan jöttem, hanem lelkésznőnk elhozott autóval, de itt vagyok, mint régen. Nagyon megható ez számomra, és nem győzők hálát adni Istennek. A beteglátogatást akkor kezdtem, amikor második férjemet 42 évi boldog házasság után váratlanul elvesztettem. Jelentkeztem templomunkban, hogy szeretnék valamilyen feladatot vállalni, mert hirtelen olyan üres lett körülöttem a világ. Elkezdtünk járni a Szociális Otthonba és a Református Otthonba barátnőmmel, Szabó Lajosné Margóval. Ő horgolta izületi betegségétől deformált ujjaival azt a számtalan papucsot, amit széthordtunk az ott lakóknak. Beszéltettük, próbáltuk fásultságukból felvidítani őket. Egyszer egy nagyon legyengült néni a fejére húzta a dunnát, hogy ő már olyan öreg, hogy 1915-ben született, és a lábát se tudja kidugni, hogy felhúzzam rá a kötött papucsot. De hiszen én is akkor születtem, gondoltam, és erőt, lendületet adott, hogy én még tudok másoknak segíteni. Isten

két tenyerében tart, megsegít, csodákat tesz velem.

– Ica néni hosszú, boldog házasságának mi volt a titka?

– Én is tudom, mi a csalódás, szenvedés, mert első férjemben, habár tiszta, szép gyerekszerelemként indult, csalódnom kellett. Akkor hirtelen megöszültem, és el-

zárkóztam az emberektől. Megbocsátottam, de oda lett a bizalom.

A második férjem nagyon jó természetű, sportkedvelő, egészséges életfelfogású férfi volt, szeretett, tisztelt, féltett engem, mert szívbeteg voltam. Mindenben egyetértettünk, mindig azt akarta, amit én. Együtt neveltük fel a fiamat.

– Ica néni a régi, híres Dóczyba járt iskolába. Milyen volt akkor ott a diákélet?

– Nem volt olyan szigorú, mint ahogy Szabó Magda az Abigélben leírja. Jóra, szépre neveltek bennünket, sokat kaptunk lelkületben, műveltségben, hitben. A cserkészlet önkéntes volt, ehhez sok szép élményem fűződik. Vadregényes kirándulások voltak, megtanultunk főzni, az életre neveltek. Szabó Magda osztálytársam volt, azt játszottuk, hogy kitalált nekünk színdarabokat, és mi előadtuk. Csodagyerek volt, tudta magáról, hogy zseni. Otthon latinul beszélgetett a szüleivel, mi meg akkor kezdtük a nyelvtanulást. Latin mondásokat talált ki játékból. Édesanyjával is sokáig jó kapcsolatban voltam, egyszer azt mondta: „A Freskót rólatok írta”.

– Mi volt Ica néni életében a legfájdalmasabb, a legnehezebb?

– Egyetlen fiam, Mohácsi Péter, Ybl-díjas

Hálaadás 2006 áldásaiért

(folytatás)

belsőépítész 5 éve váratlanul meghalt. Sok híres munkája volt: a Zeneakadémia, a Kémiai épület, az Elméleti tömb, az Aranykakas étterem, stb. A mi templomunk belső építésze is ő volt, ezért én ide mindig hazajövök. Amikor meghalt, sokkos állapotba kerültem, nem tudtam sírni. 10 nappal később együtt imádkoztuk az egyik szomszédnővel a Miatyánkot. Mikor ahhoz a sorhoz érkeztünk, hogy „legyen meg a te akaratod”, akkor ez a belső torlasz átszakadt bennem, és kitört belőlem a sírás. Testileg-lelkileg megropantam, immunrendszerem meggyengült, de ebbe az igébe kapaszkodtam: „Bizodal- mad legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál.” (Péld. 3,5).

– *Ica néni hitélete hogyan alakult élete folyamán?*

– Hívő családban nőttem fel, hitben éltem. „Futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.” A Nyugdíjas Szeret- körtől sokat kaptam. Meg kellett tanulni a megbocsátást, a szeretetet. Ez egy élet munkája. Béke van a szívemben. Meg kellett tapasztalni, hogy porból lettünk, porrá leszünk. Szinte mindenkit eltemet- tem, az unokám, akit én neveltem, nagy reménységem. Állandóan érzem, hogy Isten szeret, mindenki olyan jó hozzám, pedig én ezt nem érdemlem. Készülök az Úrhoz. Minden este úgy imádkozom, hogy vegyen magához. Reggel meg, ami- kor felébredek, megköszönöm, hogy még ad egy napot. A 90. születésnapomon a Szeretetkör tagjai ezzel az igével köszön- töttek: „Hosszú élettel elégítem meg őt, és megmutatom néki az én szabadításomat.” (91. Zsolt, 10).

Gelléné Kálmánchey Márta

Gyülekezetünkben az 53 megkeresztelt közül 4-en voltak felnőttek. Az 41 konfir- mált között pedig 13 felnőtt is csatlakozott gyülekezetünkhöz. Házasságkötésére 20 pár kérte Isten áldását. 79 temetésen hir- dettetett Isten igéje vigasztalásul.

Az itt élő sok ezer, a népszámláláskor magát reformátusnak valló lakos közül mintegy 950 család (kb. 3000 fő) vállalt részt a egyházfenntartói járulékának befi- zetésével gyülekezetünk életéből.

Köszönjük mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk egyik 1%-át a „Debre- cen-Nagyterdei Református Egyházközség- ért és Ifjúságáért” közhasznú alapítvány javára ajánlották fel, és így is támogatták egyházközségünket, melynek összege 850.000 forint volt.

Köszönjük azoknak, akik jövedelemadó-juk másik 1%-át a Magyarországi Refor- mátus Egyház javára ajánlották fel, segítve országos egyházunkat.

Gyülekezetünk – a hitoktatói óradíjakat leszámítva – lényegileg csak tagjainak egyházfenntartói járulékából, persely- pénzéből és adományából (15 millió Ft.), és sokak önkéntes munkájával végezte sokrétű szolgálatát.

Szeretettel köszöntjük a gyülekezetünkhöz közeledőket és új tagjainkat. Fáradozzunk együtt azon, hogy régi és újabb gyüle- kezeti tagjaink otthon érezzék magukat közösségünkben, és együtt felbuzduljunk a közös szolgálatra!

Ez évben is folytatnunk kell az evangéli- um hirdetését, és mindazt, ami áldásosnak bizonyult.

Feladatunk megtartani mindenben a sze- retetet, és a lényegi dolgokban a testvéri egyetértést.

Püski Lajos

Ifjseink adventi szolgálata

Idén adventkor is szolgáltak közöttünk december 10-én, vasárnap mindkét istentiszteleten gyülekezetünk ifjúságából mindegy kilencvenen. A maguk fiatalos módján, színdarabbal, hangszerekkel és énekekkel tettek bizonyosságot hitükről. Heteken át készülve, vették ki részüket a feladatokból:

- A **Hóseás ifi** plakátokat készített, hogy a sokszínű ünnepi programról mindenki értesülhessen.
- A **Józsué és Kornéliusz ifi** tagjai a díszítést vállalták magukra a saját készítésű szalma díszekkel.
- A **Boáz és Gábel ifi** tagjai az érkezőket fogadták a templomajtóban.
- A **Fébé ifi** maga írta át színdarabbá, és rendezte *Wass Albert Karácsonyi mese* című novelláját, amelyet az istentiszteleten adtak elő.
- Az **Éli ifi** zenei sokszínűségét mutatta meg ez alkalommal többszólamú, és hangszerekkel kísért énekeikkel.
- A **Dávid ifi** tagjai a liturgiai szolgálatot vállalták az Úr asztalánál.
- Az **Izráel ifi** tagjai ígés kártyát készítettek mindenkinek, amelyeket a távozáskor lehetett húzni.
- A **Cirénei Simon ifi** tagjai szinte valamennyien már állandó szolgálatot vállnak a fiatalok, és gyermekek között, így ők, mint csoportvezető munkatársak vettek részt az előkészületekben.

Ez az alkalom nem csupán nekünk adott maradandó élményt, hanem azoknak is, akik a fiatalok hívogatására hosszabb idő után újra átlépték gyülekezetünk kapuját. Jó volt együtt szolgálni, és együtt magasztalni az Urat, átélve azt, hogy milyen sokszínű is az Ő országa!

Csinády Melinda

Életképek

Adventi teaház

Lelkészgyerekek találkozója

Szenteste a templomban

Örökös (középen) és tiszteletbeli presbiterek

Gyermekeknek

URUNK ÉLETE

„Édes gyermekeim!

Nagyon szeretném, ha megismernétek valamennyire Jézus Krisztus történetét, mert Róla mindenkinek tudnia kell. Soha nem élt még senki, aki olyan jó, kedves és gyöngéd lett volna, mint Ő, aki annyira sajnált volna mindenkit, aki valamilyen rosszat tett, vagy bármilyen betegségben vagy nyomorúságban szenvedett. Most már a mennyben van, ahová – remélem – mindnyájan eljutunk halálunk után, ahol ismét találkozunk, és együtt leszünk boldogan örökkön-örökké. Hogy milyen jó hely a menny, azt el sem képzelhetitek, ha nem tudjátok, hogy ki volt Ő és mit tett...” – Így kezdődik Charles Dickens Urunk élete című könyve, amit eredetileg saját gyermekei számára írt Jézusról.

Dickens híres angol író volt az 1850-es évek tájékán. Sok nevezetes regényt írt, pl. a Twist Olivért, a Copperfield Dávidot, vagy a Szép reményeket. Az Urunk életében elmeséli, hogy hogyan élt és tanított Jézus, a Biblia tanúsága szerint, és ezt gyerekek számára is könnyen érthető, fordulatos, izgalmas formában teszi.

Jézus szerette a gyerekeket, gyakran megsimogatta, megáldotta őket. Előfordult, hogy meggyógyított beteg gyermekeket, sőt feltámasztott halottat is. Amikor Jézus

tanította az embereket, a tanítványok nem akarták, hogy a gyerekek zavarják Jézust, és el szerették volna küldeni őket. Erre azt mondta nekik: „Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket” (Máté 19, 14).

Az Urunk élete című könyv végén ezt olvassuk: „Ne felejtsetek el: keresztyénnek lenni annyi, mint mindig jót cselekedni, még azokkal is, akik gonoszak hozzánk. A keresztyénség azt jelenti, hogy úgy szeretjük felebarátunkat, mint önmagunkat, mindenkivel úgy bánunk, ahogy szeretnénk, hogy ők bánjanak velünk. A keresztyénség azt jelenti, hogy gyöngédek, irgalmasak, megbocsátók vagyunk, de ezeket a tulajdonságokat csendben őrizzük szívünkben, sohasem dicsekszünk velük, sem imádságunkkal, sem azzal, hogy szeretjük Istent. De iránta való szeretetünket azzal mutatjuk meg, hogy mindenben alázatosan igyekszünk helyesen cselekedni. Ha ezt tesszük, és emlékezetünkben tartjuk Urunk, Jézus Krisztus életét és tanítását, és aszerint próbálunk élni, akkor biztosan remélhetjük, hogy Isten is megbocsátja bűneinket és vétéseinket, és megengedi, hogy békességben éljünk és haljunk meg.”

Nagyon szép könyv, szeretettel ajánlom mindenkinek!

Rejtvény:

Keresd ki a Bibliából a Márk 9,33–37. részből azt a példázatot, amely egy gyermekről szól, és egészítsd ki az alábbi idézetet:

„És kézenfogva egy kisgyermeket közéjük állított, átölelte, majd ezt mondta nekik:

.....
.....
.....”

Márta néni

„Menjetek el, és hirdessétek: elközelített a mennyek országa!” (Mt. 10,7)

Hírek

♦ **Egyetemes Imahét január 21-28, minden este 5 órakor:**

21. vasárnap: Görög Kat. Templom, Derencsényi István ref. esperes

22. hétfő: Evangélikus Templom, Fekete András gk. parochus

23. kedd: Mester utcai Ref. Templom, Balogh Barnabás baptista lelkész

24. szerda: Szent Anna rk. Székesegyház, Dr. Bölskei Gusztáv ref. püspök

25. csütörtök: Baptista Imaház, Réz-Nagy Zoltán ev. lelkipásztor

26. péntek: Kossuth utcai Ref. Templom, Horváth László rk. káplán

27. szombat: Szent László Római Kat. Templom, Vad Zsigmond ref. lelkész

28. vasárnap: Nagytemplom, Bosák Nándor rk. püspök

♦ **Családi istentisztelet** lesz jan. 28-án vasárnap délután 3 órakor hittanosoknak és szüleiknek a templomban.

♦ **Gyülekezeti többgenerációs nagytáborunk** Sátoraljaújhelyen lesz július 9. hétfő reggeli indulással – július 15. vasárnap esti haza érkezéssel. Részletes információ a februári számban jelenik meg.

Imádkozzunk: ♦ a felekezetek evangélium szerinti egyetértéséért ♦ épületeink bővítéséért ♦ a gyülekezet lelki gyarapodásáért.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Jan. 14. Vadász Attila orgonál és Dosztán Dénes hegedül.

Jan. 21. Gass Emese orgonál.

Jan. 28. Böszörményi Judit zongorázik.

Febr. 4. Dóry Zsuzsa gordonkázik és Almási Kitti zongorázik.

Febr. 11. Nagy Gábor orgonál.

1% + 1%

Az egyik 1% átutalásához *Református Egyházunk* technikai száma: **0066**.

A másik 1% átutalásához “*Alapítvány a Debrecen-Nagygyerdei Egyházközségért és Ifjúságáért*” adószáma: **18545269-1-09**.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül

Szivárvány –
a Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor
Fejléc: Betűvető Bt. Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: REXPO Kft. Készült 600 példányban
15. évfolyam 1. szám, megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917